

Părțile din procedura principală

Pál Aranyosi (C-404/15), Robert Căldăraru (C-659/15 PPU)

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (3), articolul 5 și articolul 6 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretate în sensul că, în prezența unor elemente obiective, fiabile, precise și actualizate în mod corespunzător care dovedesc existența unor deficiențe fie sistemice sau generalizate, fie afectând anumite grupuri de persoane ori chiar anumite centre de detenție în ceea ce privește condițiile de detenție în statul membru emitent, autoritatea judiciară de executare trebuie să verifice, în mod concret și precis, dacă există motive serioase și temeinice de a crede că persoana vizată de un mandat european de arestare emis în scopul efectuării urmăririi penale sau al executării unei pedepse privative de libertate se va confrunta, ca urmare a condițiilor detenției sale în statul membru respectiv, cu un risc real de a fi supusă unui tratament inuman sau degradant, în sensul articolului 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în cazul predării statului membru menționat. În acest scop, ea trebuie să solicite furnizarea unor informații suplimentare autorității judiciare emitente, care, după ce a solicitat, la nevoie, asistența autorității centrale sau a uneia dintre autoritățile centrale ale statului membru emitent, în sensul articolului 7 din decizia-cadru, trebuie să comunice aceste informații în termenul stabilit într-o astfel de cerere. Autoritatea judiciară de executare trebuie să își amâne decizia privind predarea persoanei în cauză până la obținerea informațiilor suplimentare care îi permit să înlătore existența unui asemenea risc. În cazul în care acest risc nu poate fi înlăturat într-un termen rezonabil, autoritatea respectivă trebuie să decidă dacă este necesar să pună capăt procedurii de predare.

(¹) JO C 320, 28.9.2015.
JO C 59, 15.2.2016.

**Recurs introdus la 12 februarie 2016 de Continental Reifen Deutschland GmbH împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera a șaptea) din 8 decembrie 2015 în cauza T-525/14, Compagnie générale des
établissements Michelin/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**

(Cauza C-84/16 P)

(2016/C 211/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Continental Reifen Deutschland GmbH (reprezentant: S. O. Gillert, K. Vanden Bossche, B. Köhn-Gerdes, J. Schumacher, avocați)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Compagnie générale des établissements Michelin

Concluziile recurente

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 8 decembrie 2015 în cauza T-525/14 în ansamblu;

— trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului în vederea reexaminării caracterului distinctiv inerent semnelor în litigiu, inclusiv al elementelor din care sunt compuse aceste semne, precum și al gradului de similitudine dintre aceste semne și

— obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată suportate de recurentă.

Motivele și principalele argumente

Recursul se întemeiază pe o încălcare a dreptului Uniunii de către Tribunal în măsura în care acesta, în Hotărârea din 8 decembrie 2015, a încălcat articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾ al Consiliului privind marca comunitară.

Pe scurt, Tribunalul a săvârșit o eroare în evaluarea caracterului distinctiv al cererii de înregistrare a mărcii în litigiu

„”, inclusiv al elementelor „” și „” din care este compus acest semn, și al mărcii anterioare „”. În plus, această evaluare

greșită a Tribunalului s-a bazat și pe o denaturare a faptelor referitoare la cunoștințele lingvistice ale publicului relevant și înțelegerea de către acesta a sensului elementelor semnelor în litigiu, precum și a dovezilor prezentate de pârâtă drept anexa C.1 și anexa C.4, în prezent anexa 6.

De asemenea, Tribunalul nu a motivat de ce anumite aspecte ale semnelor în litigiu, de exemplu elementele lor figurative, nu au fost luate în considerare în evaluarea similitudinii lor.

Pe baza acestor evaluări greșite, Tribunalul a statuat în mod eronat că, având în vedere puternica similitudine sau identitatea produselor în cauză, gradul mediu de similitudine dintre marca solicitată și marca franceză anterioară, precum și caracterul distinctiv inerent acelei mărci anterioare, există riscul unei confuzii în sensul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 22 februarie 2016 – Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o., în curs de lichidare

(Cauza C-106/16)

(2016/C 211/29)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o., în curs de lichidare

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 49 și articolul 54 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene se opun aplicării dispozițiilor naționale ale unui stat membru în care a fost constituită o societate comercială (societate cu răspundere limitată), potrivit căreia radierea din Registrul Comerțului este supusă condiției dizolvării societății după lichidare, atunci când societatea a fost reconstituită în alt stat membru, pe baza unei hotărâri a asociaților care prevede continuarea personalității juridice dobândite în statul membru de constituire?